

Dorens en distels

"Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen..." Gen. 3:18

Ooit wel eens stilgestaan bij de doorn in het vlees van de apostel Paulus in 2 Kor. 12:7? Velen hebben zich het hoofd gebroken over de betekenis van deze doorn, die gegeven was ter voorkoming van hoogmoed en eigenroem. Sommigen denken aan de grote letters in zijn Brief aan de Galaten. Ze zeggen dan dat Paulus wellicht een oogziekte had, waarom deze gelovigen in Galatië zelfs hun ogen zouden hebben willen uitrukken om ze aan Paulus te geven (Gal. 4:15). Maar de liefde van de Galaten was door wetticisme danig bekoeld! Kan het anders als je "betoverd" bent (Gal. 3:1; zie ook Jes. 17:10)? Paulus heeft echter ook andere dorens in zijn leven gekend: de dorens en distels van Hebr.6:8: Onvruchtbare mensen die liever het kruis in de prediking van de apostel zagen verdwijnen en hun leven aanpasten aan de vrome gewoonten van de massa, de belijders rondom (Fil. 3:18; 1:15-18). Over dat soort dorens in "zijn vlees" wil ik het nu hebben!

Vijandige mensen: Dorens en distels (Num. 33:55)

Het volk Israël had een erfenis gekregen die ze nu in bezit mochten nemen! Maar... dat zou niet zonder slag of stoot gaan, want die erfenis moest door middel van strijd gewonnen worden! Toen Jozua het land begon te verkennen bleek al ras dat de huidige bezitters het niet zo maar zouden prijsgeven, maar hun bezittingen zouden verdedigen. Daarom werd hij bemoedigd door het feit dat de Heere Zélf het volk zou voorgaan in deze strijd (Joz. 1:5). Het volk moest er rekening mee houden, dat deze mensen "tot doornen voor hun ogen en tot prikkelen in hun zijden" zouden zijn, als ze niet in geloof zouden optrekken en overwinnen.

Mannen Belials (2 Sam. 23:6)

Toen David zijn laatste woorden uitsprak, heeft hij het gehad over mensen "die men met de hand niet kan vatten". Wellicht doelt David op het ongrijpbare karakter van zulke mensen, omdat hun leven het licht van God niet kan verdragen (Joh. 3:20; Ef. 5:12, 13). Er zijn "hardere middelen" nodig om hen in huri loop te stuiten, ijzer en een spies, samen met het oordeelsvuur! Alexander de kopersmid was zo'n man. De Heere alleen kon over hem rechtspreken en zijn daden vergelden (2 Tim. 4:14). Deze man kon "een doorn in het vlees" genoemd worden!

Dorens en scorpioenen (Ez. 2:6; Opb. 8:10-19)

Ezechiël woonde temidden van de ballingen in Babel. Als priesterzoon was hij weggevoerd naar de rivier Chebar, waar hij zijn roepingsvisioen kreeg. Toen hij echter met zijn taak dacht te moeten beginnen, ontmoette hij een onwil bij het volk, die hem verschrikte (Ezechiël 3). Hij bleek temidden van "dorens en scorpioenen" te wonen! Ook in Opb. 9:10 worden zulke zaken genoemd. De engel van een scorpioen was immers gelijk een scherpe doorn, met gif gemengd? Maar... de oorsprong bleek uit de duivel te zijn! Belial zélf!

De weg van de verkeerden (Spr. 22:5)

Opnieuw zien we dat iemand die welbewust een verkeerde weg opgaat, vergeleken wordt met een doorn en een strik! Je moet er ver vandaan blijven om niet in zo'n doorn te trappen of in de strik verward te raken. Diotréfes was zo'n man. Ingedrongen in het midden van de gelovigen zocht hij een vooraanstaande positie, zoals Tobia in Neh.13:7. Johannes waarschuwt hem zich te bekeren van zijn zonde en hoogmoed en vermaant de gemeente

tevens om zulke mensen niet in het kwade na te volgen (3 Joh: 9-11).

De beste van hen is als een doorn (Micha 7:4)

De profeet Micha is tot een ontstellende conclusie gekomen! De dag van de afrekening is nabij. De dag waarover "de wachters", de profeten, hadden gesproken stond voor de deur. Het tijdperk waarin hij leefde werd gekenmerkt door ontrouw, zelfs onder "vrienden". Ook het huwelijk was in discrediet geraakt, want de man kon zijn vrouw niet meer in vertrouwen nemen. Maar tevens was de gezinssituatie zó, dat er een gespannen verhouding bestond tussen de ouders en hun kinderen, zodat de laatsten zich openlijk tegen hen verzetten, ja hun ouders zelfs openlijk verachtten (Micha 7:5,6). Ook dat heeft de apostel in zijn dagen voorzien (Gal. 4:16; 2 Tim. 3:2-4). Hij heeft het moeten ondervinden dat hij door allen uit Azië werd verlaten en dat anderen meenden "verdrukking aan zijn gevangenschap" toe te moeten voegen door een liefdeloze houding tegenover hem in te nemen (2 Tim. 1:15; Fil. 1:15,16). Hoe was het goud verdonkerd, ook in zijn dagen, zo kort na al die geestelijke opwekkingen!

Dorens en distels voortbrengen (Hebr. 6:8)

Dorens kunnen dus een symbolische aanduiding zijn van mensen met een verkeerde geest, maar kunnen ook een gezindheid aanduiden. Het kan gaan om woorden die verwonden en de ziel beschadigen en kwellen. Zó viel degene die dit soort zaken bleef koesteren, maar zich niet van zijn boze werken wilde bekeren, terwijl er toch uiterlijke vroomheid in acht werd genomen, te vergelijken met een onvruchtbare akker (Luk. 8:7). Men moest er zelfs niet zaaien (Jer. 4:3). Eerst moet de "voorhuid van het hart besneden worden" en moeten de boze handelingen geoordeeld worden, vóórdat het Evangeliewoord vruchtbaar werk kan doen (Jer. 4:4; Matt. 3:7-8).

Een doornenkroon (Matt. 27:29)

We hebben gezien dat dorens, distels, schorpioenen en al dergelijke zaken meer, ons vlees kunnen binnendringen en hun verwoestend werk daar kunnen doen. Dan verbaast het ons niet dat de Heere Jezus spot en hoon moest ondergaan. Zelfs de aarde was tegen Hem en bracht haar vloek in de vorm van een doornenkroon, door mensen gevlochten, op het hoofd van de Heere Jezus. De kroon die van goud had moeten zijn, werd een kroon van dorens, een symbool van de vloek. Hoe groot is Zijn liefde, dat Hij zo'n kroon wilde aanvaarden om ons, die in Zijn vergevende liefde geloven, een gouden kroon te kunnen geven (Opb. 3:11; 4:10).

*Schrijver onbekend
Uit het maandblad 'Uit het Woord der Waarheid'*